

POLITIKEN

[REJSER](#)[NYHEDER](#)[GUIDER](#)[STORBY OG KULTUR](#)[SOL OG STRAND](#)[TEMAREJSER](#)[HOTELLER](#)[MENU](#)[Se billedserie](#)

Tjenere i sorte uniformer og røde veloursofaer i baren: Ordet togrejse får en helt ny betydning med spanske Al Andalus

Eget bad, dobbeltseng, dagligstue samt en tjener på hver en finger. Luksustoget tager dig rundt til Andalusiens verdensarv.

FOR ABONNENTER

REJSER 27. JAN. 2020 KL. 15.18

METTE GULDAGGER
Journalist

[LÆS ARTIKLEN SENERE](#)

Kendere og fans af Downton Abbey samt andre britiske film og serier om herskab og tjenestefolk ville elske det her.

Tjenere i sorte uniformer med hvide handsker og kokke i hvide uniformer er linet op for at hilse på de nyankomne gæster, som kigger op på dem fra de bløde, røde

Og toget, som i den kommende uge skal tage os rundt i Andalusien, er da også oprindeligt bygget til den britiske kongefamilie, så de kunne rejse til franske Cote d'Azur med stil.

Nu er toget i Spanien, og trods fine omgivelser er de stive britiske manerer ikke flyttet med. 'Tjenestefolkene' har et glas champagne at hilse med og smiler muntert rundt til os rejsende, der heller ikke ligefrem minder om britiske adelsfolk. Måske snarere en flok seniorturister i fornuftige sko.

REJSEDEKLARATION

Politikens rejse og ophold var betalt af TurEspana. Bureauet har ikke haft indflydelse på artiklens indhold.

Foto: Mette Guldagger

Tjenere, kokke og guider blev så hyggeligt bekendtskab på turen, at mange gæster endte med at give dem et kram, da vi skulle sige farvel. Det hele startede med en skål i champagne.

I så fald er det seniorer med en velpolstret pengepung. For en enkeltbillet som min med egen luksussuite koster en uges rejse 6.990 euro, cirka 52.200 kroner. Der findes billigere suiter, og det er mere prisvenligt at rejse to. Men helt billigt bliver det aldrig at rejse med Al Andalus.

Kom med på en togtur, der smager lidt af Orientekspresen og bringer dig rundt til nogle af Europas fineste byer.

Afgang fra Sevilla

Vi er blevet modtaget med rød løber langt nede af perronen på Sevillas moderne hovedbanegård, bagagen er allerede placeret i de kupeer, der venter os i det alen-17-vogne-lange bordeauxfarvede tog. Ikke noget med at mase rundt med tunge kufferter på denne rejse. Enkelte passagerer har brug for håndfast hjælp fra de hvidhandskede med henblik på at kunne forcere de høje trin, andre klarer sig med en let håndsrækning.

At rejse med Al Andalus er ligesom at være på krydstogt, bare uden bølgegang

Turist om bord på luksustoget Al Andalus

Dagen har allerede budt på en guidet rundtur i 'Barberens by', hvor Columbus i sin tid rejste fra for at tage til kysten og stævne ud mod den nye verden, og hvor dramatiske Carmen fra Bizets berømte opera efter sigende arbejdede på den lokale tobaksfabrik.

Plaza d'España er et majestætisk turistcentrum i Sevilla, og vi starter rejsen med selv at udforske stedet. På resten af turen med Al Andalus er der guidede ture hver dag.

Rejsefører Oscar viste vej og forklarede løst og fast på hele fire sprog: tysk, engelsk, fransk og modersmålet spansk. Han skal være vores guide hele ugen, en rødhåret, høflig og belæst mand, der ikke har rundet de 30 endnu.

Nu bringer en af tjenerne fade med små kanapeer rundt ved de runde mahogniborde. »It's lovely«, siger irske Jacinda. »Synes du ikke, det er skønt«, spørger hun sin mand, britiske Bill, som bare svarer med et nik.

De hilser på et svensk par, Marita og Göran, ved samme bord, og hele bordet skåler med et løft af glasset til det næste bord, hvor en familie med et distingveret pensioneret forældrepar og to voksne døtre fra Tenerife har slået sig ned.

Foto: Mette Guldagger

Vicente er klar med kaffe, en drink og en god snack, når gæsterne kommer tilbage fra ture. Den garvede bartender er udlånt fra det luksustog, som kører i det nordlige Spanien.

Kort efter er det tid til at indtage kupeerne. Toget triller af sted gennem tiltagende mørke til første destination cirka halvanden times kørsel fra Sevilla: Jerez de la Frontera. Efter ankomst serveres det første firretters måltid af mange, og en hyggepianist sørger for aftenunderholdningen i baren efter middagen.

Jerez de la Frontera

Send flere billeder, lyder det hjemmefra, efter jeg har sendt et foto af togets spisesal og mit fuldt udstyrede badeværelse i suite nummer 2,1.

Min families erfaringer med længere togrejser begrænser sig til Snälltoget mellem Stockholm og Åre samt nattoget til østrigske St. Anton. Jeg kan personligt genkalde mig en studietur til Firenze og en interrailtur til Grækenland, hvor luksus var at finde et ledigt sæde eller et bagagenet at sove i.

Her er det mildt sagt noget ganske andet. Hver luksussuite fylder en fjerdedel af en togvogn. Sovesofaen, der er overtrukket med gylden brokade, foldes ud til en dobbeltseng af personalet, mens man spiser sin middagsmad, og, hvis man ønsker det, tilbage i sofaform i løbet af dagen.

REJSEN TIL SPANIEN

Klimaaftryk tur-retur:

Fly til Sevilla: 802 kg CO₂ per person.

Bil til Sevilla: 786 kg CO₂ per person (divider med antal personer i bilen på rejsen, og regn klimaaftryk per person ud).

Privatforbrug: En dansker udleder i snit 17.000 kg CO₂ per år.

Forstå tallene, regn selv dit aftryk ud, og se, hvordan du kan klimakompensere på

www.politiken.dk/klimaberegner

Foto: Mette Guldagger

Sovesofaen foldes ud til en dobbeltseng af personalet, mens passageren spiser sin middagsmad. Telefonen er til receptionen, og panelet rummer også en radio. Der er WIFI ombord, men kun, når toget holder ved perron.

Jeg hænger mine kjoler på bøjler i det indbyggede mahogniklædeskab og finder en (ikke-alkoholisk) minibar til fri afbenyttelse samt et pengeskab. Det mørke parketgulv føles glat og rart under de bare fødder. I skabet under vasken i badeværelset finder jeg en badekåbe og et par tøfler.

Toget holder ved perron i Jerez de la Fontara – nu skal byen indtages. I samlet flok går vi hen til turbussen, der er parkeret foran den fornemme kakkellædte stationsbygning. En bus, der følger toget trofast rundt i Andalusien, så togets gæster kan blive kørt fra hver station til de ønskede turistmål.

Vi skal se en by, der især er kendt for to ting: Sherry og spanske heste, fortæller vores guide på sine fire sprog over bussens højttaler.

»I vil se masser af bodegas her i byen, hver af dem har deres egen sherry. Vi skal besøge byens verdensberømte producent af sherry, Bodegas Gonzales Byass«, forklarer Oscar.

Mellem brostenstoppede stræder med enten tage af vinranker eller skyggende appelsintræer ligger Gonzales' hvidkalkede bygninger, hvor den tørre sherry blev brygget for første gang i 1841. Her venter to guider. En, der fortæller på fransk og engelsk, en anden til de tysk- og spansktalende. Alle bliver udstyret med en lille modtager, der sender guiderens ord ind i ørerne, og sådan kan vi følge med i snakken om sherrydruens gyldne trekant i det solrige Andalusien, mens vi går mellem rækkevis af enorme sorte vintønder.

»Den nederste række af tønder indeholder den ældste vin, og når der kommer nye oven på, tages de nederste ud«, fortæller den erfarne guide og viser os en tønde med glasbund, så vi kan se, hvordan sherryen udvikler sig derinde. Et helt rum er helliget tønder med autografer fra kendte besøgende, fra filmskaberen Orson Welles og den lokale flamencostjerne Lola til Margaret Thatcher og Pablo Picasso.

Foto: Mette Guldagger

Tio Pepe har haft besøg af en masse kendisser, som havde sat deres autografer på tønderne. Blandt navnene stod pludselig også en tidligere dansk EU-Kommissær, Mariann Fischer Boel.

Turbussen bringer os videre til den kongelige andalusiske skole for ridekunst, hvor spanske heste i dressur i et musikalsk show får rækkerne af tilskuere til at klappe, når formationerne af heste har travet i cirkler, bukket, stejlet eller løftet hovene én for én i takt til musikken. Her holdes traditioner i hævd helt tilbage fra dengang, kong Filip ønskede sig heste, der ikke bare var til krig, men også til fritidsfornøjelse, og det blev starten på en særlig elegant spansk hesterace.

Efter frokost er det tid til fri leg. Der er ikke længere til stationen, end man selv kan gå, og gæsterne spreder sig for at se byens gamle borg, som har ligget der siden romersk tid, den imponerende San Miguel kirke eller bare se på butikker.

Ved stationen venter en middag med fire retter, der ganske vist er små og meget lækre, men alligevel får især ældre passagerer til at klage over alt for meget mad. Køkkenet tryller, så de i stedet for is får en frugtsalat til dessert.

Ronda

'Dring, dring'. En sprød sølvklokke når ørerne og fortæller, at tjeneren Sylvia traditionen tro er på sin vækkerunde ned gennem alle togets vogne. Så er klokken otte.

AL ANDALUS

Værd at vide om toget

Pris: Politikens rejse i luksussuite med **Al Andalus** stod til en pris på 6.990 euro, cirka 52.200 kroner. Oven i prisen skal man lægge prisen for at komme til Sevilla.

2020 priser ifølge **Renfe** (det spanske togselskab):

[Prisguide til Al Andalus](#)

[Vis mere](#)

Foto: Mette Guldagger

Passagererne bliver om morgenen vækket af en sprød lyd fra en sølvklokke, når tjeneren Sylvia går sin runde gennem alle vogne.

I Ronda, som fik sin status som by af selveste Julius Cæsar, rammer vi et sandt turistmekka, lige der, hvor byens imponerende buebro Puente Nuevo går over en cirka 120 meter dyb slugt. Det er sidste weekend i oktober, og halloween betyder en forlænget weekend for spanierne. Trods overskyet vejr med truende regnskyer er her dramatisk smukt og trængsel foran de mange fotospots.

Vi, gæster fra Al Andalus, bliver endnu engang mødt af guider. De fortæller på rundturen, at byens husfacader allerede i 1845 blev fredet, og de smukke bygninger kan stadig afsløre, hvem der boede i dem, da de kristne overtog magten fra de muslimske maurere. Er facaden enkel, har der boet en muslimsk familie, de mere pyntede facader tilhørte kristne familier, der gerne ville vise deres rigdom frem. En minaret på toppen af kirkespiret viser, at byen har både muslimsk og kristen historie.

Tyrefægterarenaen i Ronda er stadig i brug. Når tyrene holder fri, kan turisterne opleve, hvordan det må føles at stå på det gule sand og vente på et ophidset, langhornet stykke kvæg.

Ad krogede gader kommer vi til den centrale markedsplads i den gamle by; her blev tyrefægtning opfundet, siger overleveringen. Soldaterne på kasernen ved den flade plads morede sig med at sidde til hest og drive rundt med tyre. Men da en af ridderne en dag faldt af hesten, sprang en kammerat ind foran og viftede med sin frakke for at aflede den angribende tyr. I dag er der stadig et torv, men tyrefægtning foregår i Rondas runde arena, som vises frem med stolthed.

Har man benene til det, er en tur ned langs slugten endnu mere pittoresk. På bare et kvarter kan du via en bred sti nå et udsigtspunkt, hvor du ser op mod broen og byen.

På den anden side af broen når jeg ned til den gamle bro, som ligger lavere, og har udkig over en helt tredje bro, kvindebroen, og bjerglandskabet bagved byen. Restauranter hænger som fuglereeder på klippesiden, her kan man spise frokost med udkig over slugten. Flokken fra Al Andalus samles til frokost omkring de runde borde.

Foto: Mette Guldagger

Broen i Ronda er et tilløbsstykke for turister, men går man den relativt lette vej ned af kløftens sider, er der mere fredeligt og et perfekt udkig op på bygningsværket og den oldgamle by.

En stor del af de rejsende på Al Andalus taler spansk, som jeg ikke mestrer, men jeg får hjælp af andre, der oversætter til engelsk, når vi mødes.

»At rejse med Al Andalus er ligesom at være på krydstogt, bare uden bølgegang«, siger en velklædt og storsnakkende spansk kvinde, og de andre griner, mens de taler om lighedspunkterne: Man bliver bragt fra sted til sted, får lækker mad og vin, tillige med at vi bliver guidet rundt i byerne.

»Togturen her er meget fin, men rejsen med tog i Sydafrika var smukkere«, siger hun rejsevant, mens en anden ved bordet opfordrer til, at jeg prøver den anden tog rute med luksustog i det nordlige Spanien.

Efter frokosten går bussen tilbage til siesta på toget, men jeg går den korte vej gennem Rondas mere moderne bydel tilbage til stationen. Foran os venter en togtur på syv timer, men da den først begynder klokken 17.30 bliver det mest i mørke. Jeg sætter mig på sofaen i mit rum for at nyde de glødende solnedgangsskyer over vidtstrakte olivenmarker, mens vi ruller af sted.

Granada

Kølig bjergluft møder os på perronen i Granada, da vi haster mod bussen. Hvis rygterne taler sandt, er det en af verdens mest vidunderlige bygninger, vi skal besøge. Her skal billetter og guider bestilles i god tid, og det er dumt at komme for sent.

Borgen Alhambra, det røde slot, har været på Unescos Verdensarvsliste siden 1984 og fortæller en historie om Andalusens skiftende muslimske og kristne herskere.

Foto: Mette Guldagger

Borgen Alhambra er enorm, både i størrelse og som oplevelse. Som besøgende går du mellem smukke sale, betagende haver og fra den ene udsigt over Granada til den anden.

Lykkeligvis har de sidst tilkomne ikke ødelagt det, maurerne byggede mellem 1248 og 1354. Her ligger det ene palads efter det andet, og i sal efter sal har skiftende bygherrer vist deres kunnen med avancerede kakler i ligeså avancerede mønstre, lofter formet som drypstenschuler, stramt opbyggede gårdhaver og de i tiden dyrebare vandbassiner.

Igen viser de små bærbare høretelefoner deres værd, for mens guiden fylder os med information om Alhambras historie, kan vi gå rundt og nyde rummenes mange detaljer. Her er mange turister, men området er enormt, så kun i de mest berømte rum er der trængsel.

alle farver står stadig flot her i slut oktober, og på en strækning sender krydderurterne deres liflige dufte op til os: mynte, timian, basilikum, lavendel. Andre steder skaber alleer, formklippede hække og buede tage af grønne blade rum, hvor solen ikke når ned.

Sommerpaladset er skabt til at skabe skygge og harmoni oppe i højderne. Ikke dårligt tænkt i et klima, hvor sommertemperaturer let kommer op omkring 45 grader. Vores efterårsdag er trods dagens kølige start kravlet op på 25 grader.

Generalife kaldes sommerpaladset, hvor sultaner i det 1400 århundrede forsøgte at få genskabt paradiset i form af skyggefulde haver med smukke planter og rindende vand.

Fra højden ser vi ned over byen Granada, over den arabiske bydel. På bjerget modsat Alhambra ligger et udsigtspunkt, som Melquiades – den hyggelige og venlige overtjener (kaldet Mel) på Al Andalus – har anbefalet, at jeg besøger. Med en bybus når jeg op på plateauet ved kirken San Nikolas, hvor jeg får det perfekte overblik over Alhambra, der knejser over byen.

Efter en intens formiddag er jeg mæt på sightseeing, men Granada byder på de hyggeligste skæve stræder. Jeg søger mod byens lokkende tapasbarer og vælger en, der ser tilpas travl ud, bestiller en tallerken med grillede små fisk og en øl.

Ubeda og Baeza

Klokken seks morgen triller toget af sted fra Granada . Ganske blidt vågner jeg ved syvtiden ved den rullende fornemmelse. Gad vide, om man kan få installeret sådan en togfølelse i sin seng, når jeg at tænke?

Mens vi ruller, er det tid til morgenmad i den stille spisesalon, hvor alle hilser med et god morgen, når de kommer ind. Morgenmaden er ikke den store sociale begivenhed. Om aftenen er det helt anderledes, her udvikler middagen

»Hvad vil du spise til morgenmad? Omelet eller avokadosandwich?«, spørger Juan, da jeg har fået kringlet mig ned i en af de dybe stole ved Al Andalus hviddugede borde.

Køkkenet er lille i toget, men ved at bruge hylderne og omgås smidigt, laver kokkene de fleste af vores måltider her. De små skåle er første lille ret, en mundfuld med tomatsalsa, avocado og fiskerogn.

Også her om morgenen er tjenerne på spring og klar til en snak, mens de sørger for juice, kaffe, og hvad jeg ellers ønsker.

Efter turistmekkaer som Granada og Ronda skal vi i dag se nogle mindre kendte byer, to styks inden frokost. Provinsen Jaen, som vi besøger, er kongen inden for olivenolie. Omkring byerne Ubeda og Baeza vokser 60 millioner oliventræer, som ifølge vores guide leverer 20 procent af al verdens olivenolie. De vidtstrakte olivenmarker er udnævnt som Unesco kulturlandskab.

Skønt mindre kendt rummer Ubeda fine renæssancebygninger, for her huserede arkitekten Vandelvira, tidens mest anerkendte bygmester. Hans fornemme blik for proportioner har skaffet flere bygninger i Ubeda en vurdering som Unesco verdensarv og har bredt så vidt, at man helt i Mexico kan finde bygninger i *vandelvirian style*, fortæller vores guide, som stammer fra Firenze og kan sine renæssanceklassikere på fingrene.

Et enormt og kunstfærdigt indrettet mausolæum, bygget til Fransisco de los Cobos i 1559, får os til at tabe underkæben. Stor som en kirke og indrettet til en magtfuld mand, kejser Charles højre hånd. Ubeda og Baeza, som ligger kun ni kilometer fra hinanden, er med henholdsvis 35.000 og 15.000 indbyggere små byer, men har haft stor betydning som hjemsted for vigtige adelsfolk.

I Baeza blev indflydelsen brugt til at bygge fantastiske universiteter og læreanstalter, hvor vi blandt andet ser et undervisningsrum til retorik, der

Efter to effektive byvandringer går turen tilbage til Al Andalus, hvor frokosten serveres, mens der fløjtes til afgang igen.

Foto: Mette Guldagger

Ved alle måltider kom en ny sherry frem til desserten, hvis man havde lyst.

Cordoba

Efter flere dage med guidede ture begynder Al Andalus' gæster at se lidt klatøjede ud, da vi på sidstedagen sidder i bussen på vej mod Cordoba, byen, der engang var en af Europas største, og hvor i hvert fald fire kulturer har sat deres præg: den romerske, mauriske, jødiske og kristne.

Måske skyldes trætheden også gårsdagens farvelfest, hvor overtjener Mel og tjeneren Jasmin førte an i fælles discodanse, blandt andet hittet Macarena fra senhalvfemserne. Noget af en modsætning til de polstrede møbler. Under indflydelse af gode vine, sherry og drinks blev der danset og krammet samt lavet aftaler om at holde kontakt.

Trods gårsdagens festligheder holder svenske Marita, som kan tale med alle på mange sprog, fanen højt.

»Jeg glæder mig til at se moskeen, den skulle være fantastisk«, siger hun til mig på svensk og fortsætter en spansk samtale med et italiensk par, der ligesom Marita og Göran har bosat sig i Spanien.

Moskeen/katedralen får da også al træthed til at fordufte. En skov af søjler med elegante buegange binder hele bygningen sammen. Smukke mønstre præger lofter og hvælvinger. I de vidtstrakte rum kunne 30.000 troende i moskeens storhedstid sige deres bønner til Allah.

Mezquita-katedralen i Cordoba er enorm, og rummer kulturspor fra mange århundreder. Her er tid og plads til at slå sig ned og mærke historiens vingesus.

Da kristne igen fik overtaget, blev moskeen bygget om til en katedral, så langs alle vægge er der bygget rum til katolske helgener, og et sted i bygningen rejser et højt kirkerum med et imponerende gotisk loft sig.

Det ene hellige sted inden i det andet, det virker nærmest surrealistisk. Vi når at blive guidet igennem, før kirkens vagter genner os ud. Der skal være messe, og kirkegængerne skal ikke forstyrres af turister.

Foto: Mette Guldagger

På den gamle romerske bro i Cordoba er der rejst statuer af byens skytshelgen, San Raphael.

Guiden tager os videre gennem de labyrintiske gader i det jødiske kvarter, men erkender, at der efter jødeforfølgelserne under inkquisitionen ikke er mange spor tilbage efter den jødiske kultur. I dag er det turistkulturen, der præger bydelen med mange små designbutikker og spisesteder.

Efter et sidste blik på Cordoba er det tid til en frokost på Al Andalus, før vi stiger af toget i Sevilla og siger farvel og mange tak for turen.

GIV ARTIKLEN I GAVE

Som Politiken-abonnent kan du ubegrænset dele artikler med dine venner og familie.

REDAKTIONEN ANBEFALER

Her er otte andre luksustogrejser, du også kan tage

REJSER | [🔖](#)

LÆS MERE:

Der er for alvor kommet gang i salget af interrail-billetter

REJSER | [🔖](#)

Skal du med nattog til sommer? Bestil plads nu, før det er for sent

REJSER | [🔖](#)

Dansk rejsebureau vil nu tilbyde togrejser til europæiske storbyer

REJSER | [🔖](#)